

at der er forbud mod holdninger alene med hensyn til noget med race og etnisk oprindelse.

Men det, der står i paragraffen, er indsnævrende på langt mere end ét punkt, fordi det, som det allerede er nævnt, drejer sig om, er, at nogle trues, nogle forhånes, nogle nedværdiges, og der er også tale om, at det sker i et offentligt rum, og at det er generaliserende. Det er det, som indsnævrer det.

Det udvidende er, at det ikke kun går på menneskers oprindelse, det går også på den religion, de har. Det er en holdning, man har haft fra gammel tid, fordi man ikke måtte forhåne troen. Det gælder også seksuel orientering, og den bestemmelse kom ind i 1987.

Det vil sige, at denne bestemmelse ikke er noget med, at man ikke må have bestemte holdninger. Det må man gerne, men det er nogle ytringer i bestemte sammenhænge, det drejer sig om det, og det er kun det, det drejer sig om. Det er også derfor, det ikke er overraskende, at bestemmelsen er brugt forholdsvis lidt.

Hvis der så er nogle, der ikke tør sige noget, jamen så må man jo fortælle dem, at det ikke er det, det betyder. Hvis nogle tror, at de ikke kan få lov til at sige noget bestemt, jamen så må man fortælle dem, at det ikke betyder det, fordi den bestemmelse i virkeligheden er så lidt indskrænkende for ytringsfriheden, som man næsten kan forestille sig.

Jeg vil gerne bidrage til, at den bestemmelse ikke skal opfattes som en indskrænkning af ytringsfriheden generelt, for det er der ikke tale om, og jeg synes også, at andre skulle bidrage ved at sige, at den her bestemmelse er altså ret snæver, hvor den begrænser ytringsfriheden.

Vil den så begrænse debatten? Det har jeg ikke indtryk af, at der er tale om. Det kan godt være, at der er nogle bestemte ytringer, som så ikke kommer frem, det kan jeg jo ikke udelukke, men at den begrænser debatten, har jeg ikke lagt mærke til.

Vil det begrænse afsløringen af bestemte holdninger, fordi det er vigtigt, at holdningerne kommer frem, og at man argumenterer med ord? Det kan ingen af os selvfølgelig vide præcis, men det er heller ikke mit indtryk, at det på nogen måde begrænser os i at finde ud af, at der er nogle mennesker, der har nogle bestemte synspunkter, som vi kan være enige i eller uenige i. Men det er vigtigt at understrege, at der er noget, der hedder holdninger, og det har ikke noget med det her at gøre, og så er der noget,

der hedder ytringer, og det er det, denne paragraf handler om.

Det var også det, der var baggrunden for, at et enstemmigt Folketing i 1971 vedtog denne bestemmelse, som så blev udvidet i 1987, nemlig at det var en meget snæver begrænsning i ytringsfriheden, det drejede sig om, det var Folketingets synspunkt.

Man kan så have sine betænkeligheder, også ved senere dispositioner omkring ytringsfriheden, om der er en risiko for, at man nu bevæger sig ned ad en sliske, som man ikke ved, hvor ender. Det mener vi ikke, at der er tale om, og derfor vil vi helt klart afvise forslaget.

Der er også et andet hensyn, som er vigtigt at tage, nemlig hensynet til de mennesker, som på baggrund af nogle bestemte forudsætninger løber den risiko at blive forhånet, blive krænket, blive nedværdiget og blive truet. Det er i lyset af den situation, at man må vælge at sige, der er en ytringsfrihed, som skal være så vid som overhovedet mulig med en ganske snæver indskrænkning. Der er så også et andet hensyn, nemlig hensynet til nogle bestemte mennesker, der er i en særlig situation, og som har risiko for, at de kan trues, nedværdiges eller forhånes.

Derfor afviser vi selvfølgelig forslaget.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg går ud fra, at hr. Aage Frandsen vil være enig med mig i, at en modsætning til ytringsfrihed f.eks. er overvågning. Og det er just det, der sker i EU i vores tid, hvor man i den politiske korrektheds navn har indrettet et overvågningscenter i Wien for at sikre sig, at folk ikke siger noget forkert, at de ikke siger noget racistisk. Det er præcis samme politiske korrekthed, som skriver § 266 b.

Hr. Aage Frandsen sagde til mig en dag i Snapstinget, at han var udgået af en god grundtvigsk familie. Kan det slet ikke bekymre en grundtvigianer, at man skal overvåge, hvad folk siger, og straffe dem for det?

Baggrunden kan vi sige, for alvoren i det spørgsmål, vi har stillet i dag, er jo også, at det er noget, der gælder over hele Europa. Den politiske korrekthed ligger jo som en dyne over befolkningerne i Europa og truer med at udslette deres selvstændighed.

Jeg vil sige: En af de store danske sønderjyder var redaktøren af Flensborg Avis Jens Jessen. Han tilbragte 4 år i tysk fængsel, fordi han skrev